بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شـي.

یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو د ټروند په خوږو ماړه ښئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنې کتاب هینه او مناجات کښې لیکلی وې خو پدې کتاب دومره یا د آوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې اویاد شعر په قافیه کې اویا ردیف کې اویا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظمې د صرف او د نحوی اویا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هم نشی کیدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائي : „ از ریزه چه می خیزه „ نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوی

، غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر
او
شعري رسالت

دشعر په هکله تراوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ پخوانی او عنعنوي تعريف يې داسې دی:
« شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه لري»
په پورتني تعريف کې وينو چې « وزن، او، قافيه»
دشعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو
اوس د ازاد او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره
دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یوبل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی :
« شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند رښتینی انځور دی». یا : «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ګوته د پېښو د دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدا رنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څلور توکي ډېر ضروري دي :

۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، —
۳: تخیل (شعریت) ۴: ژورستاش.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو نه له څېړنې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کړو چې «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دي؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلي وبولي چې هغه دا دبې فنونو له مخې په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هريو په خپل وخت او خپل ځاى درست او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او سم ځواب نشي ورکولاى.

نن موږ هغه شعرته سبه او «سبکلي» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلي پيغام ولري، او کوم شعرچې نور وته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړى دى، بلکې زموږ وخت يې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړ.»

دا خبره سمه او رښتينې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوى د بې پيغامه شعر و سنو. جنازې د هغوى ترمرګ يې پخوا پوره ته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعريت او وزن سره جوخت د پيغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې يو ليکوال ويلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سپېڅلو څخه ډېر لوړ دی.»

هوکې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره يو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپير لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څهويني چې نور يې نشي ليدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساساتو ور اغېز (اثر) ښندي او بيا يې د تخيل په ملتيا د شعر په ژبه نورو ته بيانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږو نو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي. کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وينا ته اړ وتی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنيز (اجتماعي) ژوند هينداره هم ويل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسې چې هېنداره عموماً شکلي او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګندوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې سپنه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هېندارې د ننداره یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هېنداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دادی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لاره هم ورپه ګوته کوي، او هغوی په ژوندکې پرمخ تګ، بدلون، سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعری رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعی شعرونو دا دوېمه مجموعه «وژاړم که وخاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیو ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعری رسالت د ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
۳۰۲م رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶٤ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په ځمکو اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دې خپل دی
ته خالق یې د مخلوق داسې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به ا ســـا نېږي
هغه کار چې لو یه خدایه څومره گران دی

زه ستمگار د گناهو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړی په قرآن دی
چې سنګاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړی
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په واړو انبیاوو کې سلطان دی

که موسی په کوهِ طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

ځو مره کران، ځومره نازبین به پاک الله دی
په خاطر سچا پید اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قران دی

که سیمسار کا مه وال کړ د غم کرداب کې
پیغمبر امام د مرسلانو پې جانان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

څپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کړې وروځې کړې توري د ایران دي
ګڼه اوښکې مې را درومي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپور ته کړې یو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه , سمیسار ه،
شته جهان کښې هوی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د دېره و معلوماتو راسخن دی

که د خمکې په مخ چاپ واړه جهان کړه
معزز او محترم یې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ وچمن شي
نما زړه کې د وطن باغ وچمن دی

که خوك باعث د ګل ګلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګلشن دی

که بل ملك ته ختن وايي سهوه کړې دي
هغه ملك د افغانانو جوړ ختن دی

که زاغان د بلبلانو په جو ګړه
مخ یې ستوړ شه نن سبا یې ستری رفتن دی

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نړ ور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنګدن دی

هر ټیکه یې مونږه ده د هر دښمن بته
هرې ستړې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا مونږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه را نه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زمونږ کار وه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق پاندې راپورته شئ
داسې سوال، داسې زارۍ، داسې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
د افغان خوا زادی او بیا ګلشتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کې
بیا لایق دا ستا په سر خاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پکېږي شملې به پرېږدو جينکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بيا به څه کړم که وجود مې خوموږ پلن دی

دا مصرۍ په وينو سرې ليکي ستمګر دی
سپينه ورځ يې په چشمانو کې خفتن دی

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست روڼګار زما دی
ستا د حسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم انکار زما دی

ځانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړي صفت نګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی سترې شوی
سروي قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې ږبا غیچې شوم
هغه سُنبلی د نکهه عاهه یا ن زما دی

که سیمستگار مې تخلص دی عربي کې
منځه کړې په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په در د وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ما ځني ځانونه کړئ په هسي رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښي ډیر خوند ونه اومزې شته ګي
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار و نه په ما گران بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

ستړگی خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږئ د حیا نه مې په ځمکه دا چشمان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مورلرم
ما کړئ شهتارته هسې رنګه دا بیان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو په غاړه گدائي کړم
د خوبانو شونډو سترگو سودائي کړم

چې مالت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په استغنا رکې سبائي کړم

که زه هم و سپین خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې زرندې څوک یې ماران کړل
زه یې خپل قاتل په ژوندکې ښدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکا ئې کړم

دا قانون دی چې غوټی دا ومید په سترګو کوری
ستا د مخ شعلو ته ځکه بینا ئې کړم

انتظار زما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو سلائی کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړی
زه سیمستار هم په دې شغل آشنائی کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

څنګه ښا ښسته ښکلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

ما زړی غاړه په قدرت د هغه څا جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې هفت د تورو سترګو جادو کړو وکړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شڼو ونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړ کې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرو نوسره
زلفان بې زیب که په سپین مخ د شنوخالونوسره

ستا په دیدن به شم تازه دګل وهلو په شان
زړه تازه کړی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونوسره

د کامه وال شیمتار ستلامته یوځل لاس پوره کړه
سودامې نشته دجنت او د وږخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونوسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه ولیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرته
راغلهٔ خدایه په مونږ څرنکه وختو

مونږ نه پاتې لکه ګل غرندی وطن دی
چې د ټولو انسانانو یو مسکن دی

دا هله وکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موږه ورو نه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی یکې شل دي حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږه وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دافغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کله بار زمونږ د منځه دنفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زمونږ له منځه اوا ره شی

پاک قانون زمونږ په کله یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پرنه کړي

زه ستمګاریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر و نو په سوچونو لېونی شوم
لېونتوب خوڅه يې عار ندی خندنی شوم

که مې عمر د څلوېښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خيال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
يو چکر لکه د فلم ستيلانی شوم

تنګ را تنګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ايښودو کې تکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم ستاري وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپېلني شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کې
نه لغمان او پغمان چې بولان شوم

زه سیمسار[۲] منکر کېدی د گناه نه شم
مبتوعث نه کنار گار نه سبزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانۍ

ستا تورې زلفانې په ماګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته راستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د ستر ګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تمه لی دي زلفانو دي
داغزل دي مينې کسه د مينې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلې زمونږ مکې زمونږ ایمان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږه ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره ته شوي ازادۍ دپاره
سرونه ټولو نذر کړي د خوښۍ دپاره
ستا ازادي زمونږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زمونږه ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

ستا په اغیارو ملحدانو سرو روسانو باندې
حلقه په غوږ وکړو نستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زمونږه ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
مونږه په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي درقربان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیارو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته چنګېز، او نه انګرېزانو بل ایسار نه دی
وخت خوبه واخلي خوده، فتحه د افغانستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

دا دی کېږد ونغښتی ازادي او استقلال دی زموږ
په جهاني ستیج کتلی دا اقبال دی زموږ
شي به غځ تر دي امریکا او هم روسستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

والي سیمینار چې شوی ازاد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دادې او د بابا افغانستانه وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یوځو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په تېره تون

که درد او که غم او که رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض یې دی تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و انسان نه دی
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کرمې او څه یخنۍ او څه نیستي شوه
عمر واړه شولو تېر په یو جنون

که جوړ که ناجوړ یې هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پساتې د ربا سندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم !

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوک وهي زه به په سر د رحم

ګلي کسو ر ته داو ر غوندې شو
ګلابي رنګ مې تک تور غوندې شو

ته توکل زما په خدای ج چې یو چکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زیړ لکه زعفران شو مه زه
بې لتانه په جهان کې سرګردان شو مه زه

سو ځیدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مي پټ د خپل وصال کېده
يوه نښه مي په زړه د خپل جمال کېده
لاس ونيوي مي دي ستمګر په بڅره د رحم
د زړه کی صبر مي نه شي برابر د رحم

کامه وال ستمګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چي شعر و شاعري کي سنه دقيق شي اشنا
دم په دم به دي سلام ته هر سحر د رحم
د زړه کی صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو راکړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تا ته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې ډېر زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لیدلو ته مشتاق دي

څوک د حرص په نیشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پوپرو کې مصروف
خر څوی د کور کالي وې که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د بنګو نه چارتخم کړي تیار
چې روغ ځان کړي لېوني وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدا نیه ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرا بو نیشه هسې پراته دي
چې یو شئ ورته سنظر کښې لس اته دي

دچا لاس کښې سګرتان چې کل وړل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار یان کوي نصوله
څوک قوټو کښې لګوي غمې په شمار

څه حصّه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
صرفه نه کوی زما اوستا په مال

دچا پښو کې وي زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار زمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پښتګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
زیار تو نتو کښې پراته وي موظران

خدای د پاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره ستر بیه کړئ
ور په لاس دخپل اُصولو سبهه کړئ

دنفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ وبه ماړه نه شو

لږ سر ونه خپل کړ یوان کې ورد ړ نه کړئ
تو ر ې شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پریږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

ازادي او استقلال نمونږه حق دی
دغه نوم د هر افغان په خوله کې سبق دی

نه سپینګان کامه وال وایم لاس یې ټینګ کړی
ښه د وادان ادی د لوی نعمت کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلې د اشنا خبرې
ما ته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د يار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار کنځل ما ته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خوار دی په دې اورې سوځيلی خوشحال
زما په ژوند کې دي د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې د پېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه خوږې. خوږې خبرې یاره ستا خبرې

خبرې نه دي زما زړه ته یو دوا جوړه شي
ماته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږونو باندې
خبرې ستا شوې زما یاره د عنقا خبرې

د کامه وال ستمګار زړو څه بدلېدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لس او اتیا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریدګ

ستا په مینه کې سوزیږم بدمي حال دی
چې په مخ دې نن د تور وزلفو جال دی

نرګس ستر ګې کتې نشم په ستر ګو
مخامخ ورته لیدل دچا محال دی

نری پوزه د الو انګی سیب دی
بر سر خیرې کر یوان دغه مي حال دی

که دې نوم دیا قوتي لبانو واخلم
خال د زني مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يو او د وه وېلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دواړو به دا حال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پيښ کړی دا جنجال دی

زه ستمګار به د رته فرش ستر ګې به لاړ کړم
که راځې دې يو د يدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نیت مې کړی څو ګیلو ته دی
سور سالو په سر و لاسو نیولی مې زلمو ته دی

پا څئ ورورونو یا څئ چې غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلی هوا ته ځو
سره لاسونه ، تور پېکی مې سوال دي پرګنوته دي

پېغلې جمعه شوې د جهاد په نوم
خپلو ځلمو ورورنو د امداد په نوم
لوی لښکر جوړ شو سر دروته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیارو اوازغلی کړم
یا به د تور اوبل دخاوړو خټلی کړم
بله خو څوک نه یم شان شوکت مې ملالو ته ندی

تورې سترګې سره لبان به څه د خوښې سره
ښه ښتو پګړ مې خوښ دی چلولو کې جلتي سره
څه چې څو ستمګاره غوږ مې ستا دغه مصرې ته وړ دی
سور سالو په سرولاسونیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم د یار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته یاران دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه ځار شي
که جهان ورپسې چاپ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندۍ او حیا لاکه کې
خاص د خدای دپاره هیڅ محبان نښته

د مطلب دپاره هیت او کله جګ شي
دغه کار دی د تا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یاران نو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کوې چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نشته

که دوستي که یارانه خو چل او ول دی
دا نقصان زما او ستا د زمان نشته

د سیمګار اشعار که داورې پند به واخلې
په لوستو ددې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خود ومره زیات نیارنه وې
ز یبو زینت ، په لباس هسې سینګارنه وې

داکومه وجه ده چا غیږې ولې ؟
دا د ومره زیات وا نیه یرسیږې ولې ؟
دا شوه معلومه چې حرامونه ا نګا رنه وې
ز یبو زینت ، په لباس هسې سینګا ر نه وې

خپله خوشحالې شوې د بل غم نلرې
په زړه څو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلې وې چې ا ختیاردا ر نه وې
ز یبو ز ینت په لباس هسې سینګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دی محیاد

یو په زړمه برخه دومره کلانګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نکر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبوزینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږ شي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتار چې د شیمشارنه وي
زېبوزینت، په لباس هسې سینګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده!

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه ښه سنګاریږي چې حسینه ده

وه یې کتل ماته په خوږو سترګو
مینه مې په زړه کې مینه-مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ د زړګوړی
روح-قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه ښه سنګاریږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ناز و ادا کړې کرشمو سره
زان د محبت ګنې ښه ګل چینه ده
څنګه ښه ښکار یې چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د شیشتار نه کې
وړې هغه حیا چې نان نیسه ده
څنګه ښه ښکار یې چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونګي

ټیټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

وابه خلې ماشوم په لاس دوه ورته بسکټ واخله
ښې مېنګلې جامې ورله، بیا ورته واسکټ واخله
زه خوښه پرې هېڅ نه یم* د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لیاقت په کار، نه سند تحصیل کوي
ښه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصیل کوي
دم په دم پالش کوه که یار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه مېرزاتې شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وايي دا به وي روزگار په تا
هر قدر رېبېږي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جيب ته کړه، که ځان نوکر کول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دې خو سبه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګيله خپله ده
ور به شم سپېڅار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه برسونه جيب ته کړه، که ځان نوکر کول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره دزخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جُدایئ دې جور سقر دی په ژوندون کې
څه پو ښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مي دچشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا ستر ګو ته په بد نظر کا ته که
تف لعنت په هغې رنګ هغه ادم شه

که غمونه مې پسرا وری باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن نه په بدو سترګو کوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

که یو دم د استا دیاده شم بې فکره
د سیمسکار زړګی بتوته - بتوته قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګې

څه کړم خدایه څه کړم د اشنا سترګې
نښتې پرې لیدلې د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشاله یم
زه په هسې ژوند خُداین وملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفا سترګې
نښتې پرې لیدلې د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې دیاره یم
غم سره اشنا یم نا قراره یم
زه چې مې ارمان د دلربا سترګې
نښتې پرې لیدلې د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو چغه او چیته د دې عنبرګو شي
د و سترګې د دوه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمستار د ه کامه وال چې ده
ژوندی په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د ځنګدن کښې راښکاره کړه سیحاالسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

واوره جلۍ واوره زه دې حسن د یوانه کړمه
سوزې مې په اور کې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ج : څه هلکه لا پر شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنان نه یې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اور کې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س: زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
څو مره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اور کې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مينه د وطن دا نادی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا نه کړمه
سوزې مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې نه قسم په کردګار کوم
ښمدستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې نه دی پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته نه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه نه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو نه به یا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

س: لا زمه محبوبې ستا دعاته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د سینمن بګوزار کوم
هیره به حیات کې کله ستا هغه تانه کرمه
سوزمه په اورکې جلی زه دې پروانه کرمه

ځ: که رادې ونږه ګلان دانادی زما د پیاره
بیابه دې میلمه کړمه زما د مینې یاره
د ربه د سوکو سشو ئله وسرونه شکرانه کرمه
سوزمه په اورکې جلی زه دې پروانه کرمه

س: بیا که دې رایاد شي کامه وال ستمګار
هغه یو غریب سنګر ستوای وال ستمګار
بتوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کرمه
سوزمه په اورکې جلی زه دې پروانه کرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشي بیدا رته
خه بر لاس به شي پخپل عهد اقرارته

د بر پیچو مي دې په محکي کوزاوپاس شته
دشیطان د وسوسونه شوی بېزار ته

چې جواب د یوکوښال کولی نه شي۔
بیا به خه کړي په حضور د پاک غفارته

دلته تا لره اختیار دی که بنه بد کړې
هلته هیڅ نه شي کولی خپل اختیار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقيقت خپله سنكاره به كړي په جارته

يو نښه كښې وي دلمر وړانګې رانښكته
دكوم بد و به څرنګ وكړي انكارته

د عمل پرچه په لاس كې درله را شي
كه ولي وي كه بد او كه فنكارته

زه سيمشګار خو ګناګار يم لويه خدايه
عفوه وكړي په خاطر د پاك رويدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مي په تاریخ کي د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د اُمونږ ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مي په نړۍ کي لوی مقام لري
ځلوړ کنج د دنیا ورته په مینه احترام لري
هسي ځلیدو نکی لکه لمر چي په اسمان دی
لا اله الا الله د اُمونږ ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کي د غیرت یمه
زه خو افغان یم چي لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازی کي مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله د اُمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قبضې د «پانی‌پت» او دغزاکړي
داللو- للو په ځای یې ماته سنې صفاکړي
تورن • که بتوپک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰه الا الله دا ز مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده ستمګار او کامه وال سره
داخو به ار نوده د غریب سنګر سړی وال سره
شپه او ورځ مې سوال دا زادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهَ الا الله دا ز مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظار

ستړي انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیا ته لا زړه په دی لاره کي
ګل وه ما ته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر با زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دي
ارمان خال ورخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چي پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کي
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنګدن کي

وطن خو زما کور دی هم مي کور هم یي ایمان ګڼم
ځان دخپل وطن بولم وطن هم دخپل ځان ګڼم
خا پوري مي دي کړی دخپل نیکه مسکن کي
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنګدن کي

وطن ازاد ومه شکر زه هسي ځوانان لرم
عزم چي فولاد لري هغه آنځانګان لرم
راولی سپرلی ربه زمونږه په چمن کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنګدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن ګېنې ترې سلګې بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مې په سخن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشې
سرې په تلی کې ته شاهد د شواهدو شې
وګورئ ستمګار د ازادی هڅه اتت کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سینه کې په لړزان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

بلبلان زیب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوی ورو په خفګان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سر په بدل
دغه دستور راته ارزان سنکاري
گلشن د گلوکې زاغان سنکاري

که مري خو مړشه انا دې په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان سنکاري
گلشت د گلوکې زاغان سنکاري

مرګ خو بهتر د غلامی ځني دی
شرمیدنګاره سپک یکی انسان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

ستا شهادت دخپل هیواد د ازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی باقي شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ښائسته باقي شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې د افغان شهید!
دخپل وطن د ازادی افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
دخپل وطن د ازادی افغانستان شهیده!

واني ښیښګار کامه وال چې زړه سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای څو مره عزت دی پخپل شان شهیده!
دخپل وطن دازا دی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمد اخر زمان کړم

په مذهب دی د « نعمان » کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بل څه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلي جانان کړم

په قدم د خپل پېشوامې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيرغ

ښه محبت مينه پيدا مي د وطن سره که
حسد کينه مي د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوږي چار دخيل قام ځني شه
شاعري جوړ مي کلام ځني شه
د هر د ښمن ککرۍ خاورې د دهن سره که
حسد کينه مي د مذهب هغه دښمن سره که

يو تول افغانان کړي لکه وړه د پښتانه
ښه غوړېدلي د ګلو نو پښتانه
ښه مجهزي په جهان کي د هر فن سره که
حسد کينه مي د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ اوچت په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګري مې خاونده د دې هن سره کـــه
حسد کینه مې د مــذهب هغه دښمن سره که

یمه شیښتار بیا کامه وال په ربښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په ربښتیا

دا زادې نفس ملګرې څنګ دن سره کـه
حسد کینه مې د مــذهب هغه د ښمن سره کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دا منم چې دي دحُسن باغ سسوړی
هـرشاعر دې په ستا بلوګي مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دې جدایي مـاتـه تمـنوردی

چې ستاسترګی مي په سترګوکښي راشي
هغـه ورځ مې ژوند پښـا ني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لپید و باندې مسرور دی

د دنیا فانی حیات به وا ړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې بخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمسګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دنیا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نزاکت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو نو
شپې شولې تېرې د غمونو چې سبا راغله
دارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوکیر ونه وه ډېر واړه شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې که ستمگاره سر پرې کېږده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باره سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ټټر یې خپل سپر کړی وي دښمن ته
هغه وینې هر زړه ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د هغه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شي د ښمن ته پخپله کتې کې
هغه دم لویږد لې بویه مات يې کام دی

ننګ و نام، غیرت. همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کړېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګیږي
شفقت دې په اسلام باندې مدام دی

نوم اثار يې په نړۍ کې هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان څومره بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړي
لاس نیولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا یې دعسلو په پیالو کې
چې بنیادې په دروا غو کې تمام دی

یوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کارې سراب ورکې یې انجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سر حد یې محمد علیه السلام دی

ازادی او کامیابی کړه نصیب زمونږ بر خه
په سر تورې مې را وړی دا پیغام دی
زه شمشاد یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه گلستان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا که !

که له سترګو مې خوناب ځي څه پروا که
که د څنګه مې جُناب ځي څه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کړ لې زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پروا که

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې اوښکې پېچوتاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالی او ارام غواړي
که د او سبکې مې سیلاب څې څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقې که په عِتاب څۍ څه پروا که

که خندا که خوشالی حُسن او نازدی
که په برخه د جناب څۍ څه پروا که

ای سیمسګاره! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حُباب څۍ څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن مينه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی يم
سر په صحرا ګرځم د وطن مينې سېزلی يم

زه د خوب خندا او د هوس څه پروا ګير نه يم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسير نه يم
مينې د وطن کې يو مقام ته رسيدلی يم
سر په صحرا ګرځم د وطن مينې سېزلی يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د دارو ګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې غم کې بېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بندلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار[۲] په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ته جوړ شمه
یا مې دنیا څخه رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ته جوړ شمه

نادانه زړه که صبروم کله صبرېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټل دې ماته یو دوا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی
زماپه دې باندې رضا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یوازې څېله پوهېږې
د سترګو او ښکې مې بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي

شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالـه درکـړو اختیار دې ستا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې زیبا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلګونه په قلم جوړې چې دي
کتړ هغو سترګو ته طاقت د چا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حسن یې په نظم و سر یمه
بېرې کېنځل دي ما ته زمانې واړې
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زمانې

چې دې ستمګار نه زړګی په رو چشمانو وړې
خون مې د یار د غاړې اقرار زمانې
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د زړه کې سر له تیارسی و لاړه یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زمونږ خپل آزاد کړه
په خلیل الله دې یې اعتماد کړه
واړه دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زارۍ
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

مور یې په دښمن کې باندې کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دې ماته ده منظوره
دښمن ویستو ته که مجبوره

ته مجاهد شوې زما څوک دې د سیالۍ
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د ازادۍ

زه به راستا یم انتظار
تیوس به وکړم رښتیګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار
د کامیابۍ اواز دی راشه په تادۍ
جهاد له ځي، هغه مجاز له ځي د ازادۍ
د زړګي سره تیار شي ولاړ پیغلې
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا و تېرېږي تجربه شي
د دُنيا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه‌ سېوو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته ورځي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

مستي په یوالله شه په خودۍ کې
جهان واړه پرې خړ خېږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذهب مشه
پس دهر شې سبا کېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مد وجزر سد و رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما نړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت را څخه هر کسه
خوله کې مې سبق سبق نوم د چل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم اراد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لاسونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دې شي
داث به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داث به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاګۍ ته؟!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هر څه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټې، تالان جوړ کړه تیاره ده
یوه ورځ به شي راخلاص د لوی ګړنګه

که مخ به ګوتې مرور کې وخت به تېر وي
بیا پخپله وایه وایه چې وه خنګه؟

لکه اوس چې دې په نور وتنګه کړې
دا دنیا به هم په تا شي یوه ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولسونې مرۍ نوښته پرواکه
خبر دې تا ته که نن جمع لویه پنگه

مستا سو نوک قدرې سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنگه

وخت تېر بنې اعتبار چا لره نشته
تاریخ گوره د چنگېز نه تر فرنگه

د افغان اولس به یو ورځ یوا واز شی
ته به پاتې شې خوله وا ازاسمان ته چینگه

د ابهیر د پرگنو او اولسو سنو
شه ترفان دا ردې له یوه درنگه

د ستمگار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نورا شه سون یدن از ده کړه ینگه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نېکو بندګانو

دغه زړه مې د دُنیا له عشقه موړ کړې
چې لا نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم اوڅه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېښاوه رحمانه!
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړه کې ته قرار ورکړې!
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول

راز به د زړه څه ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار وزار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تیر شي
زما به کله دغه هیر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمګار ليکل ويل دي
دچا په غوږ کې اوروول دي
د زړه برجونه زلزله کې راايسارشول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشان دازادی

خوښ مې نږې کښې نوم نښـــان د ازادی
سر و مال مې د واړه شه قربان د ازادی

نه غلامې پېژنم نه و مه غلام کله
نه مې اوريدلی دی دا رنګې کلام کله
څوند دی په دُنيا کې قدردان د ازاد ی
سر و مال مې د واړه شه قربان د ازادی

زه يمه افغان چې مسلمان يمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مې شهادت په امتحان دازاد ی
سر و مال مې د واړه شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړکی دې اسارت شي استغنا ر سره
ژوند د انسانوشي د بار سره
جنګیږي په سنګر مجاهدان دا زادي
سر و مال مې د واړه شه قربان نازادي

یا قدم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس که شاعران دازادي
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه دي؟

چې لا سونه دې زما په و ینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې دا څه دي؟

ته چې مانه محُبت غواړې په زوره
دا ویل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان یم محُبت د هغه چا کړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې سپینه سپوره کړې او غرغونه
دا په زړه کې لړلې داخوا په ه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پرهېږ م چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږي چې کوڼ باروي
داویل د پخوانو څو مره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستم‌گار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دویم نمبر تعین یې

یار پرېږده زخمي زړه د خفه مه شي
ته پوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مائل وتا ته نه یم
ولې ما سره په دې سخن بد بین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کې باندې سنګین یې

ای ستمګاره! که هزار صفت یې وکړې
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې ښتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې نا انسانه سره روسانه منو
حلقه په غوږ وکوو شته غلامانه نه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وکوو نسته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کیدلی نشم
په هیڅ سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیار وحشه فرمان نه منو
حلقه په غوږ و کوو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدینو که په سر ونه نذرانه د وطن
بیا به هر لوري لوستل کیږي ترانه د وطن
پیغلې به وایي په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

ستمګرانو ولیکه مسرې په وینو سرې و لیکه!
د اتفاق او اتحاد سبا یسته نارې و لیکه!
د ځان ځانې سیلابه مو نږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپېتی مې پروت په سر دغر دی
ما څوک کړی په هېڅلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او شرمنده یم
ښه معلوم دي ته ستا امر معتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
ښه پوهېږم ځمکه لاندې اسمان برابر دی

بې وقوف چې څوک جسم په زهر بدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه توښه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما په دې لیکلو دې باور دی

بچي دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړ اختر دی

زه شیمشیار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګناه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څله؟

یو ځلې ماته مسکا غوندې شه
ګرانه په هجر سوځوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د زړونو جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره څورو ې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوی ولې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم-قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د سترګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې رپېږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېرو کې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعری کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران یې صفتونه دم په دم کـه

که کړم وقفه شاعري دیار صفت ته
بیا به واړه فشار ونه سبه محکم کـه

چې په وخت کښې دسفر مې حاضر نه شي
دا زخمي زړګی به څوك زما ملهم که

دوکیل ستمګار دزړه ارامه راشه
ستا راتګ ته دې خدای ټول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه زما شوه

جنګ او تیټ به درته کېږي که پوهېږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نکشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ د غه بلا شوه

چې نه مینه محبت پالي شو چا کې
کنار مې خکه خوښه د اشنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او بنکې کړیوکې
بې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څاڅېدل
سنه دي

مینه محبت کښې دا شنا نه څاڅېدل سنه دي
دا رته د منصور په نزاکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګری که
نیت دا براهیم حلالېدل د اسماعیل سنه دي
دا رته د منصور په نزاکت باندې ختل سنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ر ونهي د واړه په خپل ځان باندې تطبيق کړه
اک واړه اِسمونه يا د ول د پاک جليل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عيش عشرت
ا په دغه کار د هر کار نه کړ بدل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ځه اى ستمګاره! څه توسبه کړه د بازار ځني
نه کړېد و نه در ته دلته ژړېدل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچۀ د ګلو

ځان یې جوړ کړی په اینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل که
رفتار د زړه کې په مزل که
عاشقۍ ستې په توراوړې بل که

دنیا پیرځه په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ناز څه ده الرې بیان
هر ته ولاړ یم په انتظار .
په کوم طرف لرې اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو شه
سترګې یې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ستمګار ورله په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبره خولې چې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

د یار په یاد کې خاموشي کړم اختیار
لا هو د هجر په طوفان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلي نادو دې په ما
هرلحظه کېږي په خفګان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

سپېګار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستر گو جنګ

یار ته کاته مې په لېمو غوندې کړي
دستر گو جنګ څه په مزه غوندې کړي

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تاز غوندې کړي
دستر گو جنګ څه په مز غوندې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړي
دستر گو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غونډې کړې
د ستر ګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

رنګ د سیمګار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تاڼه غونډې کړې
د ستر ګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستانه وطنه!

زما ځیګر زما ښکلي زما ایمانه وطنه!
د ستر ګو تور د زړګي سرا افغانستانه وطنه!

ستا د ری لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د ګل رنګه سرو دړونه قربان
ما سته بی حده لی تلکران نکه د ځان وطنه!
د ستر ګو تور د زړګي سرا افغانستانه وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادي قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه گلشن د سرو گلونو گلستان وطنه!
د سترگو تور د زړه گي سر افغانستان وطنه!

دغدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترگو تور د زړه گي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمگار او کامه وال وايي تل
په زړه خفه او که خوشال و ايي تل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې دچشمان لره!
د سترگو تور د زړه گي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت دا

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بل په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فاني کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدۍ بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خروار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړی سوال مې خوله میږه وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف دیوال وي نوره څه نه وي
ما سیمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر دانې راشه!
غونچې د گلو مهربانې راشه!

ستا په یادون کې لېونۍ غونډې شوم
د ځانه ځیاتې په ما گرانې راشه!
غونچې د گلو مهربانې راشه!

د خیال په تال کې تصور غرور وم
ناز و ادا کې قهر ماڼې راشه!
غونچې د گلو مهربانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټې د ګلو قدردانې راشه!

داغلې زړه که د ستمګار وګورې
لبې په خوا ګلې خندانې راشه!
غوټې د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنډاو لې
هغه ځوی شو په ګړی سا نیسه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موقع ګورم د خروار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بللو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي ببې ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د باباپښتون اولاد دی
سمندر ګورم یوه دانه څڅه کې

که څه اورم یا یې ګورمه ستمګار یم
دنړۍ په بازار ګرځیو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ښودنو ماته یو خطر ښکاره کېږي
زما په زړه د غمونو څه اثر ښکاره کېږي

طبیبه! ماته د علاج په امید راځې نه شي
زما مرض د محبت هسې اَبتر ښکاره کېږي

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوش ښکاره کېږي

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاتې د عشق کښې د غه کار د یو هنر ښکاره کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونکې محبت زېږوي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غوندې دی
زما پېرزوینه د غمازانو څخه اثر غوندې دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
راویره دیدن په څنګ دن چې حال بتر غوندې دی
زما په زړه د غمازانو څخه اثر غوندې دی
هره ګړۍ په ډیوتدون ماته یو خطر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

کلاس چې اوري د کرمه گل ته خار ننما شي
گُل شي پاتې خاص اغزي برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طاشمې نه وفا غواړې
سر په خاوري به دې هسې تمنا شي

امُید و نه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شي

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه امید د دې نه د وفا شي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ د مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خندا شي

ز. ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په درګې ستا دعا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لړزېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خیال په ړنګېدو ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنیا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی د بهار په تېرېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خیال په ړنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د دې دهر د لانجو ځنې ون ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکاري
دا جونګړه مې د خیال په ړنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی مـلامت یمه نه
لـویه خدایه! تاته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د شیمـګار ستا په خوښکاري
داجونګړه مې د خیال په رنګیدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

سیمستار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د ډېر و وعدو د ې لېو ني کړ مه ښور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دې ځار
باقي حیات که مې بهار شي، ځنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، ځنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقیبانو خراب
په یو وصال که دې ګلزار شي ځنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ځنګه به شي؟

سیمستاره یار ته سوال زاري کوه وړاندې
یار په رښتیا که زما یار شي ځنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ځنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګرېوان

یا خیرې ګرېوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې دغم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندې باور لرم
نه خو سره سپین او یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دچا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه، یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشو ما نو سره وي
یا به یوځنګل کښې ملنګانو سره وي

داد ستمګار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه بتوله مینه ماته جمع دا ودیل نه شوه
شپه او ورځې یوځای پتنګانو سره وي
یاپه یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم غشی

زما ژوندون د یار ژوندپورې تړلی دی
دا زړګی مې د ګـو ګل څنې وتـلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مـه کوی
کم ونیات راته په مینه د جانان مه کوئ
ټول بدن مې د اشنا مینې سېزلی دی
دا زړګی مې د ګـو ګل څنې وتلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به وایم چېل حیات راته ګیا ښکاری
ما د زړه په سر د غم غشی خوړلی دی
دا زړګی مې د ګو ګل څنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې د یار څنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا څخه فنا شمه
دا گوهر مې په څپل او سنکو کې موندلی زړی
دا زړگی مې د گوگل څنې وتلی دی

د ستمگار کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړگی مې د گوگل څنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

لیدلې وه د وه سترګو زړه خوشاله پرې د وار شو
بارانې د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه رندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

که زړ تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیال دی
دوه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅیږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سریږي

کچکول مې دی په غاړه، تیمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمیږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا ګور

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح د اخستو په خاطر
ژوند بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حيا ځنې شه
د پښتنو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د افغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونو نه شته دی
ازاد وطن مې امید ونه شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنگر کې ځي جهاد له درومي
ډیر غوښي ، او ده ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې امید ونه شته دی

ستمگاره ! تېر به افغانان دخپل سروځني شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې امید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدونه

څه چې اشنا وايي ټول ګلونه شي
بېرته اُميد وار مې اُميد ونه شي

پېغوره موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تېره شپه نه وي بيا غمونه شي
بېرته اُميد وار مې اُميد ونه شي

ټوله سودا راغله سودايي به شم
ژوند مې په ژوندون کې ټول سوچونه شي
بېرته اُميد وار مې اُميد ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکه مې جنون او هڅه غر و نه شي
بېرته اُميد وار مې اُميد و نه شي

ژوند شو د ستميګار د هوسۍ او مېږتون قصه
ودرک مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُميد وار مې اُميد و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت د رته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په برستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې ښه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سیمیاب کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کېنه، پیسې پا څه بل څه نشته
نوم یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د وروره پلار د ځوی ځنې جدا که
قبله د زړونو سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د عِلم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو قدم به خداى د پاره څوك و اخلي
زمانه کې ښتول ياران شو د پيسو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ئې دی
خپلوي نښته ښتول خپلوان شو د پيسو

چې «الف» او بې به هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پيسو

په سيمسګار چې اعتراض څوک لې نه شي
دا بيان يې يو داستان شو د پيسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوڅه خوړل نه دي
ښکلو ښکالو سره یوڅه خندل نه دي

ژوند خو لوید و جګېدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وایي نه په ځانګړې صورت
په ځانځانی کښې د ژوندون خوشحالیدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون ، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هردم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عمل پرېده
سپینګان ! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشناګوتې

څه عجب ملهم دی رخمی زړه ته د اشناګوتې
مالګه پکار دی صراف یوانې د لیلا ګوتې

زړه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نما را به کړي صفا ګوتې
= تکرار =
حُسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دې کار څه صبرېدی نه شي
خال د ابرو پیر بده ماله ستاګوتې د واګوتې
(تکرار)
هر اندام دی دی ګل لکه غوټۍ چې د ګلانو وي
شمع چې بلیږی څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره دا زما ګوتې
(تکرار)
شرس دی که جنون دی د سیمګر او کامه وال په لیکې
اه، دی که فرهاد دی زما سنګر سرایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشناګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اور د عشق و شاق دی
یو دیدن ته د اشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو مره طمطراق دی

چې په عقد د عشق نا وې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طایفې ته عزت سبو یه
د عشقو ژړوندونه هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څوک دې نوکر نه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
دا کیدی شی چې سیمیاب دی لایق نه وي
خوبانې دې ما ته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو غشي

د ښو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوري ستا جدایي کړو
زاري زاري ستا اشنایي کړو
بې صبره مستي ګو مې نظر دستا په در ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړیږي
وینې د لېمو مې څڅیږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول پخاره د اشنا یې ځم
خیرات د حُسن تمنا یې ځم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سېمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه زه توبه د بد گفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي یاري کوي دیو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالې تګو و تګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هیڅ نه وړکوي
دغه تورمار دی دلستوڼي دغه مار نه توبه

په چاول کښې بنه ماهره زه دې بنه پېژنم
د کاغذ ګله ستا د دې ډول سینګار نه توبه

په زړه یوه په خوله دې بله او ربد لې شمه
هسې شیطان، هسې ابلیس هسې مکار نه توبه

سیمسګار دې کړې دې تشخیص شاعرانه تشخص دی
د مدارې د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو ګاټي

د سترګو ګاټي مې خوږ بڼې شو ګیرو نو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېر غمـــو نو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا
لېونۍ کړم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمو نو سره
وعدې دې تللې خامې باتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پرې په غاړه به سیمتار شي د عُذنونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پریشان د زمانې
نړه چاود دلې یم حیران د زمانې

په سوچونو په چېتونو قیس ته ورته
گدا اگر شول شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتې شوی یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی گذاب کښې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وی د انسان خواهشات ډیر وي
هر بیان کړي ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تور گورستان د زمانې

زړه زړه بېلې ورخطا حېران سېمګار دي
کشمکش دي بزکشي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه !

ګرانه باور په دی ش وندون مه کوه !
خلاف د حکم د قانون مه کوه !

چې سترګی پټې د اجل په خوب شی
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه !

هغه سردار، هغه نامدار چې ملت و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه !

شاهان تېر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادت و ته د قارون مه کوه !

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوری
قیصو د ژوند ته ځیګر خون مه کوه !

د چامانی چې د نګې د ننګې ګور ی
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال ن ســو ن مه کوه!

سپـګاره ! تېره شو تېر بړي دُ نيـا
رنګه فِلم دی جنـو ن مه کــوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

د آمو نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوي
مطلبونه هر یو خپل پوره کوي

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دارون ګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کومه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټول له د پښتون دلاس السه ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړي
د سيمستار دُعا قبوله په ژوندون کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ته کوم ښکالونه ځنګو نه شي جوړ
ته و نه چي بد شي نور کار و نه شي جوړ

هر خبره کښي لږ سوچ د ی پکار
دلمدي ژبي نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل
ګوزار د خولي نه د پرزخمونه جوړ شي

خبري لږي خو خوږي دی پکار
د پرو خبرو، نه درد و نه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خوښه را شي
دکم ويلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ ليکه مزي سره شعر
چي دي خبرو نه شعر و نه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولـه
کوږ د دښمن کښې بې اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوی تل
ذهن او فکر ته دې مخه تجلی را ولـه

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل نخر گڼی
هر یو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وایه
بیا نو دولې د آزادی دې دلیلې را ولـه

خلک تاریخ کښې کارنامې دې د نیکونو گوری
څرخ د تاریخ کښې د ازاد وطن نغمې راوله
سیمستاره شعر دې په خوږ وا و یه ترخو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مالې را ولــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې ئې د سترګو په نظر شي

د ظالم خوا ط فلار په هیڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندې یې په کرم د پاك اکبر شي

نه د هر چا وي لیوا له چې شاعر شي
نه و سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمستار د هر شاعر قلم بو سي کرم
ارزو مندي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا په
ښکارې په ذهن دې نغمې بدلې

خاک ذهین شو تبرخور لی نه شی
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تبرېږی تول شبتېږی وایم
قضا خوړې کړې انګانې بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمسار دې ګوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دي جوړ که په آئينه کی دشانۍ سره
سودا د سر کومه ستا يارانې سره

زړه مې بايللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
روډ مې دسترګو نه روان دی

مرض مې و اخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا يارانې سره

صنم چې حسن دی کا بسيار دی
هر يو سړی د ځنکدن د بار دی
غم دی زما په سر انبار دی

لکه دشمعې ويلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا يارانې سره

يا خو دې لاس ما ته په لاس را
يا دې د سر و لبو بزخا من را
ښکلې دعوت را ته يو خاص را

سيمرسکار دی د مينه کې عادت شو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

پښه نیولی په رفتار شه بیا به ځې
څه خو ماته په ګفتار شه بیا به ځې

چې دیدن دې په دې خپلو سترګو کړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځې

د زخمي زړه ګې ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځې

سر و مال مې ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بو سه کِنار شه بیا به ځې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځې

جدائی خدای پیدا کړې ی په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کېږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مې ستا په غېږ کښې پروت او سلګوای
لاس دې ایښی په سېمګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرته مکر جنه دا دُنیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هرچا نه بې وفا ده

چې دنیا نه وفا غواړی نادانان دي
دا خبره زهر اوزون باندې صفا ده

دګو نګته مثال زمونږ دُنیا پر ستو
ولې دومره بې دُ نیا ته اشتها ده

دحرص په غلبه کښې مرګ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت دخدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څاورکول شته
هسې ټول جمعه کول پیشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندي لکه باد غوندی تیرېږي
ستا د خپل حیاته څومره تمنا ده

ای سیمستاره! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانړه

مین شوی په جانان دی زمانړه
له دې غمه په لړزان دی زمانړه

مایې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زمانړه

هیڅ پوه نه شوم سترګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوزان دی زمانړه

که زر واري ورته هغه د غنه وکړم
په دوه سترګو بندیوان دی زمانړه

زړه مې وړی په جادو دی دو چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زمانړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان ورته ښکاره کړم
فقط یار ته پېښي نالان دی زما زړه

که کړېږي او څورېږي پروا نشته
په غمونو کښي خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه نه شي دلبره
مال وه سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوچې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

شین چمن وي یو رباب وي په شابان ترنګولی
نوی نوی کمپوزونه په نغمو مې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خوچې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زیبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروریات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبریو انتظار وي خوچې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنیا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هر ځا کښې د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوښی وی
ناست په خنګ کښی د دلدار وی خوښی وی

بس سیمستار وی خپل بی یار وی یو دید وی د جانان
هر څه نر وی مکمل وی نه تنګسی وی د جهان

فقط نه وی یار می یار وی خوښی وی
ناست په خنګ کښی د دلدار وی خوښی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دئ

صبر اکړی یا صابره! غم د یار د ئ
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

زه په ده باندې مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما ځنې فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهېږي
دغه زخم د زوزاد ستو مې پرهار دی

که عالم مې لېونی سودائي بولي
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازشي
وایم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
صیقلي زخم د ناسورشي ناقـــــرار دی

مونږ به تولوته په غم کښې صبر راکړي
سوال کوُنکی په درګاه کښې د سیمګاری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

نړه نما ړېږ منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را ته خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن تکي دي په شمار دي د ږې حېر ونه
ډېر مخلوق تړي نا قران دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پو ښتنه د مرض کړې
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په رسو باندې تړلي
چا خو پړلي یو ګوزان دی ستا د حُسن

څوک پا نبي ته دي ولاړ په تخته باندې
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مر وحساب دي ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسخره وایه

چاته د دنیا کښې په هیڅ شانې خه پېغور مه وایه
چې دی د پلار او مور په نه وي وته ورور مه وایه

پر دې زمانه کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خور دی نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه ساز ش د زمانې شو ذهین
په رښتو ستر ګو ګرانه ورور ته سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د ملمه پېشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچې او سبان چې په هنر جوړوې
هسې غدار ، هسې وا کدار ته خه غم خور مه وایه

چې سر یې سپین ، ږیره یې سپینه زړه یې خوان شکاري
شاعره مخکې د سیمسار نوره درې څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې د اشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مي لاري مخ کښی جوړي کړلي
پاتي مي نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مي اشنا ته لیږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ماته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کا مي سیمیا ۱۵۷
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښېږم

سو ځېدلی دې د مخ په لمبو خوښېږم
انتظار دې د محل په تمبو خوښېږم

انتظار سره تکلیف تېرلی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سیبو خوښېږم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه داوسکو په لیږلو ځګرو خوښېږم

تش ګو ګل یم زړه مې نښته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښېږم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خوښېږم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانجان

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نښه شمه اشنا بهار د مينې

اوان ونه دي خواږه د کنډولو ستا
ستا خبرې شوې عسل گفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی ټوله نوش کړم
سوړ به نه شي دغه تاو انگار د مينې

دوه لاسي د رنته سلام کړم ساقي جان جان!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار به شي ساقي نيگار د مينې

پټه خوله لکه غوټۍ شاعر د مينې
غوړ به وته دی تيار سيمگار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی موندلی په جهان کې
د نړۍ قدر ی لیاقت نه ګوره ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ځ یه ستر ګې، غوږ لږ و کار تر ېنه اخلی
لکه بُت په رښو ستر ګو چُپ د هان کې

تشې خولې باندې نمری نیسو لکه نه
صوا ئی صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
او ږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمیګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه توله ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دستر ګوا و سبکي مي مخ باندی طوفان جوړوی
یو بل جهان جوړ وی
د یار د مینې

دستر ګوا و سبکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جُدائي راته په ژوندي لوی خفګان جوړوی
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داګر مي جان ه طبعیت ستا
هره ګړی یو بخشر دی تو زلفان جوړوی
یوبل جهان جوړ وی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخه نفرت شو
نما غريب دغه قسمت شو
د زړ ګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې
يا به سيمستار يا کامه وال شم
يا ليونى يا به په حال شم
که لمن دې پوى زه په احوال شم
د ياره ګيټ هره کوڅه راته زندان جوړوي
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم تر څو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم تر څو؟

زه کتی دې اثر ي ستر ګو ته ته سشم
په هیبت او په لمبو زان به یم تر څو؟

دېتنګ غوندي مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم تر څو؟

د داغلي زړه مې لرڅه پرسان وکړه
له ریباره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمستار کامه وال او بنکې وینې ژاړم
در په درخیرې ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library